گزارش یک

سه‌راه ضرابخانه در دوراهی تصمیم فروش قدیمی‌ترین دانشکده روزنامه‌نگاری خاورمیانه

چوب حراج به دانشکده ارتباطات

سمیه قنبری

وقتی دانشکده علوم اجتماعی و ارتباطات دانشگاه علامه‌طباطبایی در آذرماه امسال برای آخرین‌بار میزبان دکتر کاظم معتمدنژاد، بنیانگذار و موسس موسسه عالی مطبوعاتی و روابط‌عمومی در ایران بود، شاگردان، استادان و مسوولان حاضر در مراسم تشییع پایه‌گذار علوم ارتباطات ایران، در یک جمله مشترک اتفاق‌نظر داشتند و آن اینکه برای گرامیداشت ۴۹سال فعالیت مداوم و پیوسته مرحوم معتمدنژاد، دانشکده ارتباطات به‌عنوان اولین مرکز آموزش‌عالی در سطح خاورمیانه باید حفظ و به‌عنوان بخشی از هویت علمی و فرهنگی معرفی شود.

اما این صحبت مثل بسیاری از صحبت‌های دیگر، تنها برای رونق‌بخشیدن به مراسم ترحیم بنیانگذار رشته ارتباطات ایران بود نه بیشتر چراکه در ۱۸دی‌ماه، رسانه‌ها به نقل از دکترمحمدحسین پناهی، رییس دانشکده علوم اجتماعی و ارتباطات دانشگاه علامه‌طباطبایی، اعلام کردند از مهرماه سال ۹۳، دانشکده علوم‌اجتماعی و ارتباطات به دهکده المپیک یا همان پردیس دانشگاه‌علامه منتقل می‌شود. این انتقال در حالی است که بنا بر گفته پناهی هنوز ساختمانی برای دانشکده ارتباطات در نظر گرفته نشده و به‌گفته سلیمی، سرپرست دانشگاه علامه‌طباطبایی، احتمالا یکی از ساختمان‌های پردیس دهکده المپیک یا یک ساختمان در بیرون از دانشگاه، برای دانشکده ارتباطات در نظر گرفته خواهد شد.

دکترمحمدمهدی فرقانی، یکی از دانش‌آموختگان موسسه آموزش عالی مطبوعات و روابط‌عمومی و عضو هیات علمی فعلی دانشکده ارتباطات که در اوایل دهه ۱۳۸۰ مامور تاسیس دوباره دانشکده ارتباطات شده بود، معتقد است باید موضوع انتقال را از دو زاویه متفاوت بررسی کرد؛ یکی از نگاه منطق و عقلانی و دیگری نگاه نوستالژیک و احساسی. او می‌گوید: «به نظر من هر دو نگاه لازم است و تعارضی با هم ندارند. از دیدگاه منطقی، ضروری است که دانشگاه‌علامه نیز مانند سایر مراکز آموزش عالی از حالت مجمع‌الجزایری و دانشکده‌های پراکنده در سطح شهر تهران خارج و در یک فضای واحد متمرکز شود چراکه این پراکندگی سبب شده تا بسیاری از منابع دانشگاه تلف شود. از طرفی، فضایی که برای آموزش ۵۰۰دانشجو طراحی شده بود الان حدود سه‌هزاردانشجو را در مقاطع مختلف در خود جای داده است. پس با این تعداد دانشجو عملا امکان توسعه دانشکده ارتباطات وجود ندارد.»

فرقانی با اشاره به اینکه ساختمان فعلی دانشکده از نگاه نوستالژیک بخشی از هویت و میراث علمی کشور و دانشگاه علامه است، می‌گوید: «۴۹ سال پیش، اولین دانشکده روزنامه‌نگاری خاورمیانه در سه‌راه ضرابخانه افتتاح شد؛ بنیادی علمی که در طول نیم‌قرن فعالیت به جرات می‌توان گفت با همه افت‌وخیزهایی که در طول این سال‌ها تجربه کرده است، ستون‌های ساختمان روزنامه‌نگاری کشور به‌نوعی بر آن استوار است. در واقع ساختمان دانشکده تنها چند ردیف آجر و آهن نیست بخشی از هویت اجتماعی، فرهنگی و آموزشی کشور است که تاریخ آموزش روزنامه‌نگاری ایران را در خود حفظ کرده است.» این عضو هیات علمی دانشکده ارتباطات می‌افزاید: «نباید فراموش کنیم که دانشگاه‌علامه با این اولین‌هایی که دارد، می‌تواند هویت خودش را کامل کند. اینکه اولین دانشکده ارتباطات ایران تبدیل به پاساژ یا هر ساختمان دیگری شود، پاک‌کردن بخشی از میراث ملی کشور است.» این استاد دانشگاه با اشاره به اینکه حفظ میراث ملی تنها وظیفه دانشگاه نیست، می‌گوید: «برای حفظ اولین دانشکده ارتباطات ایران، علاوه بر دانشگاه‌علامه، شهرداری تهران، وزارت علوم، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نهادهای رسانه‌ای هم باید مشارکت داشته باشند.»

دکتر حسینعلی افخمی، عضو دیگر هیات علمی دانشکده ارتباطات دانشگاه‌علامه‌طباطبایی هم می‌گوید: «به‌عنوان یکی از دانش‌آموختگان سابق دانشکده علاقه‌مند هستم که دانشکده حفظ شود و می‌توان برای حفظ آن و تهیه پول خرید ساختمان، با همکاری استادان و دانش‌آموختگان دانشکده یک کارزار راه اندخت.» این عضو هیات علمی دانشگاه درباره راه‌های تامین پول مورد نیاز برای خرید ساختمان دانشکده از دانشگاه می‌گوید: «بسیاری از اساتید و دانش‌آموختگان دانشکده در داخل و خارج کشور، حاضرند با پیش‌فروش خدمت به روابط‌عمومی سازمان‌ها، نهادها و کارخانه‌ها به مدت دوسال با ارایه مشاوره به آنها، بخشی از هزینه خرید ساختمان را تامین کنند. از شهرداری تهران و شهرداری منطقه‌سه نیز این انتظار وجود دارد که برای حفظ بخشی از هویت تاریخی و فرهنگی شهر در تامین هزینه خرید ساختمان مشارکت کند.» افخمی با اشاره به اینکه تفاوت رشته ارتباطات با سایر رشته‌های علوم انسانی کاربردی‌بودن این رشته است، می‌گوید: «این امکان وجود دارد که با استقلال دانشکده ارتباطات از دانشکده علوم اجتماعی و تامین فضای فیزیکی مناسب، بخشی از هزینه‌های ساختمان را از خدماتی که دانشجویان رشته ارتباطات، روابط عمومی و روزنامه‌نگاری به سازمان‌ها می‌دهند، تامین کرد.» اینها فعالیت‌هایی است که برای دانشجو نوعی کارورزی است و می‌توان از طریق آن برای دانشگاه کسب درآمد کرد. افخمی با اشاره به شنیده‌هایی که درخصوص انتقال موقت دانشکده ارتباطات به ساختمانی در حوالی میدان هفت‌تیر که زمانی کلینیک دانشگاه بوده، می‌گوید: «این بازگشت به عقب است؛ اگر در فضای فعلی با همه مشکلات دانشجویان دانشکده ارتباطات می‌توانند حداقل از فضای مشترک کتابخانه، سالن آمفی‌تئاتر و فضای محدود کارگاهی و امکانات باقی‌مانده از ۴۰سال گذشته استفاده کنند، با انتقال دانشکده به ساختمان کلینیک دانشگاه همین حداقل‌ها هم از دست خواهد رفت.» افخمی می‌گوید: «اگر فضای موجود به‌طور کامل در اختیار دانشکده ارتباطات قرار گیرد، می‌توان علاوه بر توسعه کمی، کیفیت آموزش را نیز ارتقا داد. بنابراین از مسوولان درخواست داریم بیش از این، دانشکده را سنگ قلاب نکنند و اجازه دهند دانشکده ارتباطات به‌عنوان بخشی از تاریخ آموزش علمی کشور حفظ شود.»

یکی از دانشجویان کارشناسی‌ارشد روزنامه‌نگاری درخصوص انتقال دانشکده ارتباطات می‌گوید: «اسم معتمدنژاد و دانشکده ارتباطات علامه، برند این رشته است که با انتقال ساختمان این هویت و تشخص از دانشجو گرفته می‌شود.» بسیاری از دانشجویان می‌گویند هرچند امکان تحصیل در هر فضای فیزیکی وجود دارد اما تحصیل در فضایی که دارای سابقه تاریخی است، موضوعی است که نمی‌توان آن را با چندمیلیاردتومانی که قرار است احتمالا از محل فروش ساختمان نصیب دانشگاه شود، برابر دانست.

اما از آن سو و برخلاف نظر اکثریت مخالفان این جابه‌جایی، گروهی از دانشجویان نیز معتقدند صرفا به‌خاطر حفظ یک نام، نباید دانشجو را از امکانات مناسب آموزشی محروم کرد چون فضای موجود دانشکده از نظر آموزشی و رفاهی پاسخگوی نیاز دانشجویان نیست.

دکتر هادی خانیکی، عضو هیات علمی دانشکده ارتباطات دانشگاه علامه‌طباطبایی با بیان اینکه دانشکده ارتباطات مکانی است که تاریخ ارتباطات در ایران از آنجا آغاز و ادامه پیدا می‌کند، می‌گوید: «به دور از هر نوع تعصبی، نام دکترمعتمدنژاد و دانشکده ارتباطات قابل‌تفکیک از هم نیستند. در اینجا معتمدنژاد دیگر یک اسم یا یک موسس نیست بلکه معتمدنژاد در دانشجویانی که اکنون در کسوت استادی هستند، تکثیر شده و ادامه دارد. اینکه دانشجویی در دانشکده‌ای استاد می‌شود که خود دانشجو بوده، متفاوت از فردی است که در یک فضا تحصیل کرده و در فضای دیگری به تدریس می‌پردازد. در واقع سه‌عامل مکان، فضا و زمان را باید جزو سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی هر نهاد آموزشی در نظر گرفت.» خانیکی می‌گوید: «وقتی دانشکده علوم اجتماعی و ارتباطات دانشگاه‌علامه را با دانشکده ارتباطات مسکو مقایسه می‌کنیم، می‌بینیم لحظه‌به‌لحظه ۱۳۰ سال سابقه دانشکده ارتباطات مسکو حفظ شده است اما وقتی در زمان تشییع مرحوم معتمدنژاد از دانشکده، خبرنگاران سراغ اتاق بنیانگذار و پدر ارتباطات ایران را می‌گیرند، هیچ مکان و هیچ شیئی که بیانگر حضور و نیم‌قرن فعالیت معتمدنژاد باشد، وجود ندارد. درواقع، بخش زیادی از این خاطره محو شده است.» خانیکی می‌گوید: «بر همین اساس، این انتظار وجود دارد که دانشکده ارتباطات علامه به‌عنوان یک مزیت علمی برای دانشگاه حفظ و متناسب با شأن علمی و تاریخی‌اش توسعه پیدا کند.» او با تاکید بر اجماع دانشکده‌های پراکنده علامه و تشکیل پردیس دانشگاهی می‌گوید: «این اجماع نباید به‌گونه‌ای باشد که بخشی از حافظه علمی کشور محو شود.»

این عضو هیات علمی دانشگاه‌علامه با اشاره به وضعیت مشابه دانشگاه فردوسی مشهد با تجمیع دانشکده‌های پراکنده با وضعیت موجود علامه می‌گوید: «راهکار دانشگاه فردوسی برای انتقال دانشکده ادبیات، یعنی دانشکده‌ای که علی شریعتی، یوسفی، فیاض و بزرگان دیگری در آن درس خوانده و تدریس کرده بودند، واگذاری ساختمان به جهاد دانشگاهی بود تا با حفظ یاد و خاطره شریعتی، به کاربری آموزشی خود ادامه دهد. خانیکی معتقد است با توجه به مشکلات موجود به سبب پراکندگی دانشکده‌ها، لازم است تا با استقرار دانشکده‌ها در پردیس مرکزی، شاهد شکل‌گیری هویت مشترک فرهنگی و اجتماعی بین اساتید و دانشجویان دانشگاه علامه باشیم اما این موضوع نباید سبب شود تا آنچه به‌عنوان میراث علمی به ما رسیده محو شود.

۴۹ سال

۴۹ سال پیش، اولین دانشکده روزنامه‌نگاری خاورمیانه در سه‌راه ضرابخانه افتتاح شد

۵۰۰ دانشجو

«فضای دانشکده ارتباطات برای آموزش ۵۰۰دانشجو طراحی شده بود اما اکنون سه هزار دانشجو دارد.»

دکترمحمدمهدی فرقانی، یکی از دانش‌آموختگان موسسه آموزش عالی مطبوعات و روابط‌عمومی و عضو هیات علمی فعلی دانشکده ارتباطات که در اوایل دهه ۱۳۸۰ مامور تاسیس دوباره دانشکده ارتباطات شده بود، معتقد است باید موضوع انتقال را از دو زاویه متفاوت بررسی کرد؛ یکی از نگاه منطق و عقلانی و دیگری نگاه نوستالژیک و احساسی. او می‌گوید: «به نظر من هر دو نگاه لازم است و تعارضی با هم ندارند. از دیدگاه منطقی، ضروری است که دانشگاه‌علامه نیز مانند سایر مراکز آموزش عالی از حالت مجمع‌الجزایری و دانشکده‌های پراکنده در سطح شهر تهران خارج و در یک فضای واحد متمرکز شود چراکه این پراکندگی سبب شده تا بسیاری از منابع دانشگاه تلف شود. اما از سوی این دانشکده بخشی از هویت اجتماعی، فرهنگی و آموزشی کشور است.»

۱۳۰ سال

وقتی دانشکده علوم اجتماعی و ارتباطات دانشگاه‌علامه را با دانشکده ارتباطات مسکو مقایسه می‌کنیم، می‌بینیم لحظه‌به‌لحظه ۱۳۰ سال سابقه دانشکده ارتباطات مسکو حفظ شده است اما وقتی در زمان تشییع مرحوم معتمدنژاد از دانشکده، خبرنگاران سراغ اتاق بنیانگذار و پدر ارتباطات ایران را می‌گیرند، هیچ مکان و هیچ شیئی که بیانگر حضور و نیم‌قرن فعالیت معتمدنژاد باشد، وجود ندارد.»

گزارشگر «شرق» در همه جای ایران باشید

سوژه‌ها و گزارش‌های خود را برای ما به ایمیل sharghline@sharghdaily.ir بفرستید یا به شماره ۳۰۰۰۴۶۹۹ پیامک بزنید یا با ۸۸۶۴۰۲۶۰ تماس بگیرید. «شرق» با کمک شما خواندنی‌تر می‌شود.

گزارش دو

یک‌دهه از ممنوعیت خرید و فروش و تبلیغ دستگاه‌های گنج‌یاب گذشت

بازار فلزیاب هنوز داغ است

نازیلا مهدیانی

هم مشتری از نهادهای دولتی دارد و هم اشخاص. فلزیاب می‌فروشد. برای پیدا کردن چنین افرادی، کافی است عنوان «فروش فلزیاب» را در موتورهای جست‌وجوی اینترنتی نوشت و یکی از فروشندگان اینترنتی را انتخاب کرد. خودش را «کوهی» معرفی می‌کند، می‌گوید: «هم فروش عمده به سازمان‌های دولتی دارم و هم خرده‌فروشی می‌کنم.» او با بیان اینکه تنها نماینده برند «نوکتا»ی ترکیه در ایران است، ادامه می‌دهد: «در ۳۰کیلومتری مرز ترکیه هستم و اغلب اجناس را از ترکیه می‌آورم و تنها من واردکننده فلزیاب‌های نوکتای اورجینال به کشور هستم. البته برندهای دیگری هم وارد می‌کنم و بستگی به تقاضا دارد.» می‌گوید: «اگر مجوز خرید داشته باشید، فاکتور فروش هم می‌دهم.» اواخر دهه ۶۰ تا اواخر دهه ۷۰، اوج خرید و فروش فلزیاب‌ها بود که آن را با نام «گنج‌یاب» می‌شناختند و تب خرید این دستگاه فراگیر شده بود. در آن سال‌ها وقتی هنوز وسعت تبلیغات در دنیای مجازی بی‌انتها نبود و فروشندگان فقط روی دیوارها فرصت تبلیغ را داشتند، در جاده‌های بین شهری و حاشیه شهرها، تا چشم کار می‌کرد آگهی و تبلیغات انواع فلزیاب‌ها بود؛ به‌خصوص در حاشیه جاده‌های منتهی به پایتخت. در آن سال‌ها رواج توهم یا واقعیت پیدا کردن فلزها و اشیای قیمتی بین مردم باعث رونق بازار انواع فلزیاب‌ها شده بود. اما هجوم تقاضای جویندگان دفینه‌های باارزش از مردم کوچه بازار گرفته تا کارشناسان سازماندهی‌شده باعث شد صدای سازمان میراث‌فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در بیاید. کار به‌جایی رسید که در سال ۱۳۷۹، ماده واحده‌ای به تصویب مجلس رسید که تبلیغ، خرید و فروش و استفاده از فلزیاب را ممنوع کرد و برای تخطی از آن، یک تا سه سال حبس درنظر گرفت.

اما وضع این قانون پایان خریدوفروش و استفاده از این دستگاه نبود و در سال ۱۳۸۲ هیات وزیران آیین‌نامه قانون ممنوعیت فلزیاب را تصویب کرد که طبق آن، وزارت صنایع و معادن مکلف شد ضوابط اعلام شده از سوی سازمان میراث فرهنگی کشور را به هنگام ثبت اعلامیه تاسیس یک شرکت محصولات فلزیاب، به متقاضیان ساخت دستگاه‌های فلزیاب ابلاغ‌کند و صدور پروانه بهره‌برداری برای این واحدها، منوط به موافقت سازمان میراث فرهنگی کشور خواهد بود. همچنین فروشندگان فلزیاب مکلف شدند این دستگاه‌ها را فقط به اشخاصی که مجوز خرید از سازمان میراث‌فرهنگی کشور دریافت کرده‌اند، بفروشند و نسخه‌ای از برگ فروش را که شامل مشخصات خریدار و مشخصات فنی دستگاه است، به سازمان میراث فرهنگی کشور ارسال کنند.

هر چند اقدامات قابل‌توجهی در برخورد با شرکت‌های فعال در امر تبلیغ و فروش دستگاه‌های فلزیاب غیرمجاز و انهدام سایت‌های اینترنتی فروش انواع فلزیاب‌ها انجام شده اما این مساله از بین نرفته و تنها می‌توان گفت که روش تبلیغ تغییر کرده است. فروشندگان اینترنتی این دستگاه پس از اجرای طرح‌های برخورد، هیچ شماره تماسی از خود در سایت‌های فروش این وسیله ارایه نمی‌دهند و تنها از طریق رد و بدل ایمیل، مشتریان را شناسایی می‌کنند.

با اجرای تمام طرح‌های برخورد با فروشندگان اینترنتی و شرکت‌های فعال، تنها کافی است در موتورهای جست‌وجوگر، سایت‌های خرید این وسیله را پیدا کرد. کوهی که یک سایت خریدوفروش فلزیاب را اداره می‌کند، می‌گوید: «برای بسیاری از سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی که با فلزیاب سروکار دارند، عمده‌فروشی می‌کنم و به آنها فاکتور می‌دهم. به هر کسی هم که مجوز داشته باشد، فاکتور فروش می‌دهم اما اگر مجوز نداشته باشد، نمی‌توانم به آنها فاکتور فروش بدهم و البته فاکتور هم به دردش نمی‌خورد و معمولا فاکتور نمی‌خواهند.»

کوهی که پیش شماره ۰۹۱۴ دارد، از مشتریان خرد هم سفارش می‌گیرد و می‌گوید: «اتفاقا اکثر مشتریان خرد ما از استان تهران هستند و اگر بدانیم که مشتری، متقاضی حتی ارزان‌ترین جنس هم هست، سفارش را به دستش می‌رسانیم؛ حالا در هر استانی که باشد و مطمئن باشید وسعت فعالیت فروش ما به اندازه تمام ۳۱ استان کشور است.» این فروشنده غیرمجاز می‌گوید: «اگر مشکلی برایتان پیش آمد و گرفتار پلیس شدید، نگران نباشید. در بدترین حالت، دستگاه را ضبط می‌کنند که می‌توانید آن را هم زیرسبیلی رد کنید و از بعدش نگران نباشید.»

چندی پیش، خبر نصب ردیاب روی انواع فلزیاب‌ها توسط برخی از ارگان‌های دولتی و ردیابی فلزیاب‌ها پس از فروش مطرح شد تا هم فروشنده هم خریدار و هم محل حفاری شناسایی شوند. اما سوال این بود که این ردیاب‌ها کی و کجا روی فلزیاب‌ها نصب می‌شوند. کوهی، فروشنده غیرمجازی که محدوده فعالیتش مرز ترکیه است، درباره وجود ردیاب‌ها می‌گوید: «دولت و ارگان‌های وابسته به آن، در حال حاضر مشکلات بزرگ‌تری دارند و وقت برای نصب ردیاب و پیداکردن خریداران فلزیاب که برای کارهای کوچک است را ندارند. من به شما اطمینان می‌دهم این موضوع شایعه است که عرضه و تقاضا را تحت‌تاثیر بگذارند وگرنه این موضوع اصلا امکان ندارد؛ چرا که کالا از گمرک که ترخیص نمی‌شود تا کسی فرصت نصب ردیاب داشته باشد.» او ادامه می‌دهد: «ما کالایمان را از گمرک رد نمی‌کنیم و راه برایمان باز است؛ بنابراین کسی نمی‌تواند ردیابی را نصب کند. از طرفی دیگر، دستگاهی که به شما می‌دهم، پلمب است و اگر از پملب آن اطمینان نداشتید، می‌توانید دستگاه را قبول نکنید.» برخی از فروشندگان می‌گویند موضوع این است که دولت در برخی از مناطق که به آن مناطق حفاظت‌شده می‌گویند و احتمال وجود اشیای قیمتی وجود دارد، دستگاه‌هایی را نصب کرده که تا یک شعاع خاصی را زیر نظر دارد و به محض روشن‌کردن دستگاه و تنظیم‌کردنش روی فرکانس‌ها شما را ردیابی می‌کند.

در حالی که خریدوفروش انواع فلزیاب‌ها در بازار غیررسمی انجام می‌شود و فروشندگان با وجود قانون ممنوعیت فروش این دستگاه را از مبادی کشور وارد می‌کنند و به فروش می‌رسانند، سرهنگ اسماعیلی، معاون اجتماعی پلیس پیشگیری، به نقل از سرهنگ محمد کربلایی، فرمانده یگان حفاظت سازمان میراث فرهنگی به «شرق» می‌گوید: «در برخورد با فروشندگان، خریداران و استفاده‌کنندگان انواع فلزیاب‌ها قاطعانه برخورد می‌کنیم. طبق قانون خرید، فروش و استفاده و نگهداری فلزیاب‌ها جرم است و متخلف از قانون باید مجازات شود.»

او می‌گوید که تاکنون چندین طرح برخورد با شرکت‌های غیرمجاز فعال در زمینه فلزیاب‌ها و فروشندگان اینترنتی اجرا شده است و چندین نفر هم دستگیر شده‌اند. تنها افرادی که مجوز دارند، می‌توانند نسبت به تبلیغات این دستگاه اقدام کنند. مجازات فلزیاب‌ها مانند دیش و ریسیور ماهواره هم شامل خریدار و هم فروشنده، هم نگهدارنده و استفاده‌کننده از دستگاه می‌شود.

ولی از آن سو، در حالی که قانون به‌طور واضح به جرم و مجازات فلزیاب‌ها اشاره می‌کند و درباره آن ماده و تبصره دارد، بسیاری از مسوولان و حتی برخی از کارشناسان در پلیس پیشگیری معتقدند فلزیاب‌ها هم مانند چاقو و سلاح‌های سرد هستند و تا از آن استفاده نشود و کسی در حین حفاری و استفاده از فلزیاب دستگیر نشود، جرمی مرتکب نشده است. طبق گفته‌های کوهی، فروشنده غیرمجاز فلزیاب‌ها، نرخ این دستگاه‌ها از سه‌میلیون و ۵۰۰هزارتومان شروع می‌شود و به بیش از ۱۷۰میلیون‌تومان می‌رسد. او با اشاره به پرفروش‌ترین محصول نوکتای ترکیه می‌گوید: «ارزان‌ترین فلزیاب که نقطه‌زن است و تا عمق یک‌ونیم‌متری را نشان می‌دهد و قدرت تفکیک دارد، سه‌میلیون و ۵۰۰هزارتومان است و پرفروش‌ترین هم دستگاهی است که اشیا را با کد منحصربه‌فرد آن نشان می‌دهد و قادر به شناسایی سفال هم است و ۱۴میلیون‌تومان قیمت دارد.» او می‌گوید: «معمولا فلزیاب‌ها را کرایه هم می‌دهند که ما این کار را نمی‌کنیم اما می‌دانم که کرایه فلزیاب از شبی ۳۰۰هزارتومان شروع می‌شود و تا سه‌میلیون‌تومان هم می‌رسد.»

جدول ۱۹۱۷

افقی:

۱-نمودار- نوعی کاغذ نرم مومی ۲- قطعه کوچک الکترونیکی ساخته شده از عناصر نیمه‌هادی که برای قطع، وصل یا تقویت جریان الکتریکی به‌کار می‌رود- از حروف الفبای کشور فلاسفه ۳-الم-نابینا-تک خال-جنس مذکر ۴-روایتگر-بی‌خبر از وضع خود و پیرامون خویش- گل دندان‌نشین! ۵-چین و چروک پوست- جوهر مرد- تریا امروزی ۶- جلسه‌ای که در آن چند نفر در مورد موضوعی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و مانند آن بحث و گفت‌وگو می‌کنند- اثری ادبی از «ژان‌ژاک روسو» - محله ۷- مایه حیات- منطقه مشترک اروپا و آسیا- نقش برجسته به شکل گل و گیاه روی چوب ۸- کاهگل- واحد فیزیکی- بعضی‌ها به خشخاش می‌گذارند! ۹- قانون چنگیزی- انسان- کوچک ۱۰- مکر و فریب- داخل- قوم بومی سرخپوست پرو و بولیوی ۱۱- از مناطق زیبای ییلاقی و گردشگری استان مازندران- واحد سنجش طول- دیدنی در ارتش ۱۲- اشتباه لفظی یا گفتاری- بدگویی در شعر یا نوشته- آهکی ۱۳- اصل و شالوده-خسیس-منزل- پیامبر ۱۴- گردوی جنگلی-فیلمی به کارگردانی «میکل‌آنجلو آنتونیونی» ایتالیایی ۱۵- از گربه‌سانان- زبان‌هایی که همزمان با عصر آهن در بریتانیا رواج داشته است.

عمودی:

۱-بازیگر سینما و تلویزیون که شهرت وی به خاطر بازی در نقش خانمی تند زبان در سریال‌های طنز دهه ۸۰شمسی است ۲- هنوز بیگانه- کج‌ومورب- نام حضرت حوا در نزد مسیحیان- خراسان قدیم ۳- ورقه‌ای از پنبه نسوز و سیمان که برای پوشش سقف‌های شیبدار به‌کار می‌رود- دقت زیاد در جزییات امری- سوغات اصفهان ۴-ارابه-ایزد بانوی زمین در یونان باستان-عقل و خرد ۵- زرنگ و حیله‌گر- عنصر بیست‌وچهارم با ترکیبات سمی که در آبکاری برقی به‌کار می‌رود- درگذشت ۶- حرص و طمع- والده- سرعت- واحد پول ژاپن ۷- مخلوط‌کن- آتی- مظهر سفتی و سختی ۸- در دست داور بجویید- جایزه سینمایی- زعفران ۹- ماده بیهوشی قدیم- نادر- خط راستی که در بی‌نهایت بر یک منحنی مماس است ۱۰- نور اندک- قوم باستانی مکزیک- پیمان ناقلا- مساوی ۱۱- دسری انگلیسی که از کیک اسفنجی و میوه خرد شده تهیه می‌شود- اداره‌کننده یک موسسه- زندان مسعود سعد سلمان ۱۲- پیرو سنت- کسی که عمل خلافی به او نسبت داده شده است- جای خوابیدن ۱۳- دشنام- غذایی آبکی از پیاز، سبزی و تخم‌مرغ- قوم ساکن آلاسکا و شمال کانادا ۱۴- کودکی که از پا متولد شود- رودی در روسیه- نوعی شنا- از خواهران برونته ۱۵- یکی از سه اقتصاددان آمریکایی برنده جایزه نوبل اقتصاد در سال ۲۰۱۳ میلادی.

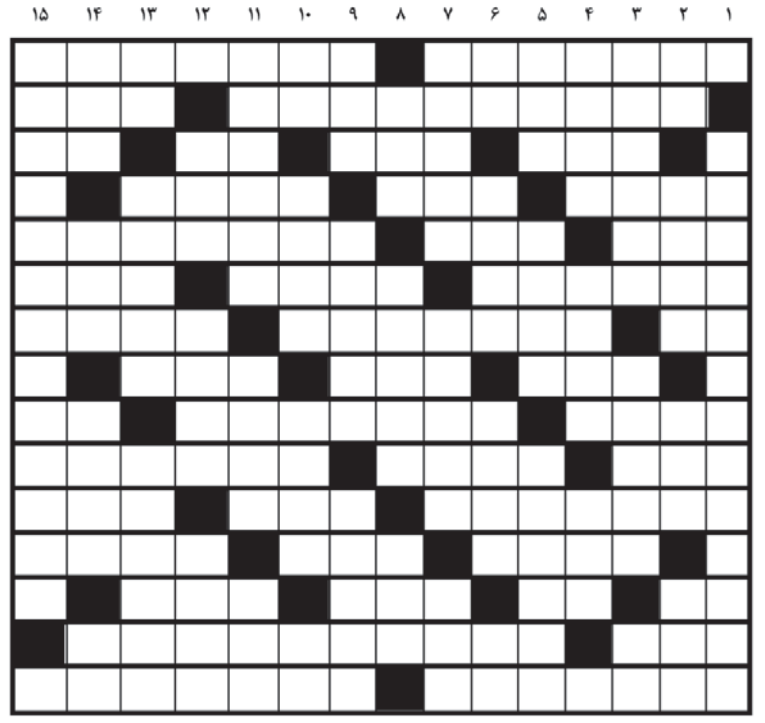

حل سودوکو سخت

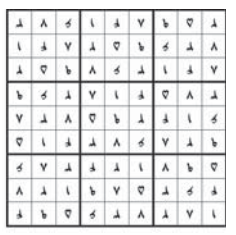

حل سودوکو ۹۱۹

۹	۵	۷	۸	۴	۲	۱	۶	۳
۲	۴	۸	۶	۱	۳	۹	۵	۷
۱	۶	۳	۹	۵	۷	۲	۸	۴
۵	۳	۶	۴	۹	۱	۸	۷	۲
۸	۷	۹	۳	۲	۵	۴	۱	۶
۴	۱	۲	۷	۶	۸	۳	۹	۵
۷	۸	۵	۱	۳	۴	۶	۲	۹
۶	۲	۴	۵	۸	۹	۷	۳	۱
۳	۹	۱	۲	۷	۶	۵	۴	۸

جدول ۱۹۱۶

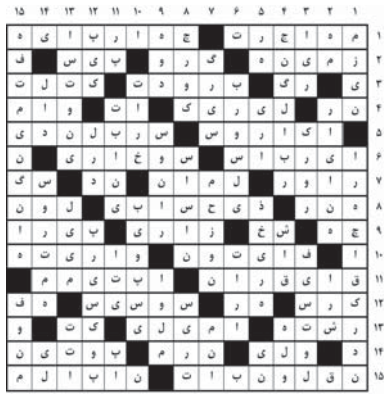

سودوکو سخت ۵۶۹

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

		۲		۳				۴
	۶		۵				۲	
۵	۹		۱					
						۴		
۶				۹				۸
			۴					۹
	۴		۳	۶			۵	
	۳							
		۹					۷	۳

سودوکو ۹۲۰

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۲	۵			۴				۷
			۲	۶	۳		۴	
۸			۷					
۱	۴		۶		۸		۵	
				۲				
	۹				۵	۴		
	۲						۷	۴
۹						۳		
			۹			۱	۶	